

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/64/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2619201037
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2619201037.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Ľubica Spálová a sudkýň: JUDr. Eva Behranová a JUDr. Andrea Dudášová, v právnej veci žalobcu: H. H. - MASYDA nar. XX.X.XXXX, adresa Y.-R., C. XXX/B, proti žalovanej: Mgr. Y. R., nar. XX.X.XXXX, adresa Z. X. Y. XXX, o vydanie hnutelných vecí, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 6C/20/2019-87 zo dňa 9.7.2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. žalobu zamietol a vo výroku II. žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

2. Pri rozhodovaní prvoinštančný súd vychádzal zo skutkového stavu ako ho zistil z vykonaného dokazovania, keď ustálil, že dňa 10.7.2017 účastníci uzatvorili nájomnú zmluvu na nehnuteľnosť nachádzajúcu sa v Z. X. Y. s. č. XXX a to Hostinec Poľovník + vináreň + dvor, zapísané na LV č. XXX (parc. č. 78/1, 78/, 78/3, 729/151) pre k. ú. Z. X. Y. a to na dobu určitú, jeden rok. Žalobca v priestoroch podnikal a pre potreby v súvislosti s podnikaním si do prenajatých priestoroch prevádzky vniesol svoje osobné hnutelné veci. O tom, aké konkrétne veci žalobcu a od akého času sa nachádzajú v nehnuteľnosti žalovanej sa nevedol žiaden záznam. Žalovaná z dôvodu nezaplatenia nájomného, ničenia a devastovania nehnuteľnosti a zabezpečenia nehnuteľnosti proti ďalším škodám, dala žalobcovi výpoveď dňa 06.02.2019 a súčasne ho žiadala o vypratanie nehnuteľnosti do 11.02.2019. Zásielku si prevzal až dňa 28.02.2019. Žalobca neplatil faktúry za odber elektrickej energie a nehnuteľnosť bola v mesiaci január (cca v polovici mesiaca) odpojená od prívodu el. energie a samotné odpojenie od elektriny v zimnom mesiaci spôsobilo žalovanej viaceré škody. Žalovaná si v súlade s čl. IV ods. 4 nájomnej zmluvy zadržala veci nájomcom do prevádzky vnesené. Dňa 25.04.2019 žalobca doručil žalovanej faktúru na sumu 3381,01 Eur, ktorou jej vyfakturoval veci, ktoré mu žalovaná odmietla vydať. Všetky veci, ktoré boli uvedené vo faktúre žalobca žiadal v predmetnej žalobe vydať, s výnimkou p. č. 4 - zvuková aparátúra s kabelážou a rackami v cene 416,67 Eur bez DPH. V priebehu konania, žalovaná výzvou zo dňa 03.11.2020, vyzvala žalobcu na prevzatie vecí z nehnuteľnosti Poľovník na deň 28.11.2020 o 10.00 hod., kde špecifikovala, ktoré veci žalobcu sa nachádzajú v prevádzke. Podľa protokolu o prevzatí vecí si žalobca veci prevzal dňa 28.11.2020 v prítomnosti svedkov. Prevzal si tiež veci, ktoré neboli uvedené v žalobe, ani vo vystavenej faktúre. Súd vyzval žalobcu, či vzhľadom na prevzatie vecí trvá na podanej žalobe, žalobca žiadal nariadiť pojednávanie, pretože mu žalovaná nevrátila všetky veci a niektoré veci boli nesprávne skladované, čím sa poškodili. Žalobca trval na tom, že v nehnuteľnosti boli 4 záhradné sedenia. Žalovaná popierala tvrdenie žalobcu a na predložených

fotografiách špecifikovala, ako bolo záhradné sedenie rozmiestnené v priestore. Vo výzve na prevzatie vecí žalovaná vyzvala žalobcu na prevzatie 3 ks záhradného sedenia, na čo žalobca nereagoval. Žalobca mal následne záujem pokračovať v súdnom spore a túto skutočnosť preukázať svedeckými výpoveďami. V protokole o prevzatí vecí podpísal tiež prevzatie výčapného zariadenia, ale podľa jeho tvrdenia si ho neprevzal. Žiadal, aby žalovaná predložila fotografie, ktoré ako dokumentáciu z preberania vecí zabezpečovala žalovaná a predložila ju v konaní sp. zn. 13C/31/2019 na OS Levice. Za účelom doplnenia dokazovania súd odročil pojednávanie na termín 09.07.2021. Žalobca bol nečinný, nepredložil žiadne dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, na pojednávanie sa bez ospravedlnenia nedostavil, preto súd pojednával v jeho neprítomnosti. Žalovaná predložila fotodokumentáciu z preberania vecí žalobcom. Fotodokumentácia bola založená vo veci vedenej na OS Levice a žalovaný mal dostatok času sa s ňou oboznámiť. Žalovaná zotrvala na tvrdení, že pokiaľ žalobca platil nájom bolo všetko v poriadku, ale keď prestal platiť nájom a ničil jej majetok, tak mu musela dať výpoveď. Podľa jej vyjadrenia mu odovzdala všetky veci, ktoré si žalobca do nehnuteľnosti priviezol. V akom stave ich tam mal, v takom stave si ich i prevzal. Nikdy v zariadení nemal 4 súpravy záhradného sedenia, iba tri, tak ako je uvedené v protokole a vidieť na fotodokumentácii. Čo sa týka výčapného zariadenia, tak si ho prevzal, prevzatie podpísal. Samotný kufor s náradím nešpecifikoval a taktiež, ktorý tam bol, ten si zobral a v takom stave, v akom si ho tam nechal. Predlžovací kábel na bubne sám považoval za nepodstatný, žalovaná o ňom nemala žiadnu vedomosť. Žalovaná bola toho názoru, že žalobca má vo svojej sfére disponovania všetky huteľné veci, ktoré žiadal vydať a preto žiadala žalobu zamietnuť. K takémuto riešeniu sporu pristúpila vzhľadom sna svoj vážny zdravotný stav, keď sa chce vyhnúť ďalšiemu stresu. Zadržala žalobcovi veci iba z toho dôvodu, aby sa jej mohlo z časti kompenzovať nezaplatené nájomné. Voči žalobcovi sú vedené mnohé exekúcie, takže to bola jedna z možností, ako si uspokojiť svoju pohľadávku a ich zadržanie bolo v súlade s písomne uzatvorenou nájomnou zmluvou.

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil na základe aplikácie ust. § 123, § 126 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka (zák. č. 40/1964 Zb. - ďalej aj len OZ), § 132 ods. 1, 2, 3, § 149, § 151 ods. 1 a 2 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len CSP).

4. Prvoinštančný súd ustálil, že v predmetnom spore bola na žalobcovi povinnosť tvrdenia, ako aj dôkazná povinnosť vo vzťahu k všetkým hmotnoprávnym skutočnostiam významným pre posúdenie dôvodnosti žaloby, a to, že žalobca je vlastníkom konkrétnych a nezameniteľne špecifikovaných huteľných vecí, ktoré existujú v čase rozhodnutia súdu a že tieto huteľné veci sú v dispozičnej sfére žalovanej, ktorá je pre uvedený spor pasívne vecne legitimovaná. Žalobca nepreukázal, že je vlastníkom ktorejkoľvek z huteľných vecí, ktoré žiadal, aby mu žalovaná vydala. Žalobca doručil žalovanej vlastnú faktúru na predmet vydania, ktorá je bez právneho významu a nemožno ju hodnotiť ako dôkaz v predmetnom konaní. Žalovaná označila veci žalobcu, ktoré mala v držbe, ich existenciu výslovne nepoprela, vlastníctvo žalobcu k nim nespochybňovala, čím mal súd toto tvrdenie žalobcu v zmysle § 151 CSP za nesporné. Spornou zostalo 1 záhradné sedenie a výčapné zariadenie. Žalobca mohol napr. výsluchom svedkov a inými dôkazmi tvrdenú skutočnosť preukázať, čo však neučinil, teda v tejto časti dôkazné bremeno neunesol. Žalovaná naopak, predložila fotodokumentáciu nehnuteľnosti na ktorej sú veci žalobcu identifikovateľné. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že v čase rozhodnutia súdu sú huteľné veci žalobcu v jeho dispozičnej sfére, žalovaná ich dobrovoľne vydala. Existenciu iných huteľných vecí, ktoré by žalovaná žalobcovi zadržovala žalobca nepreukázal, preto súd žalobu zamietol.

5. O nároku na náhradu trov konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku. Žalovanej, ktorá mala v konaní plný úspech, nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že sa jej výslovne vzdala.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie, v ktorom uviedol: „Nakoľko som si pomýlil dátum pojednávania a na pojednávanie som sa nedostavil, bol vydaný rozsudok bez mojej prítomnosti, bez môjho svedectva a svedkov. Mám za to, že súd jednal urýchlene, mám svedkov, čo potvrdia dôkazy o opaku rozsudku. Vôbec som nedostal priestor na vyjadrenie. Preto žiadam súd o nové pojednávanie a dôkladnejšie prešetrenie celej situácie“.

7. Žalovaná odvolanie nepodala, k doručenému odvolaniu žalobcu sa písomne nevyjadřila.

8. Keďže prvoinštančnému súdu sa zdalo, že predmetné odvolanie nemá zákonné náležitosti, uznesením č.k. 6C/20/2019-97 zo dňa 9.9.2021 doručeným podľa pripojenej doručky žalobcovi dňa 21.9.2021 (č.l. 99), bol žalobca vyzvaný, aby v lehote 10 dní od doručenia uznesenia doplnil podané odvolanie tak, že označí rozhodnutie proti ktorému odvolanie smeruje, uvedie v akom rozsahu rozhodnutie napáda, uvedie odvolací návrh a doplnené odvolanie, ktoré musí byť datované a vlastnoručne podpísané, predloží s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami. Žalobca na doručení výzvu prvoinštančného súdu nezareagoval, odvolanie nedoplnil. Na výzvu odvolacieho súdu ale uviedol, že na podanom návrhu (správne: odvolaní) trvá. Odvolací súd je ale názoru, že odvolanie žalobcu obsahuje všetky základné zákonné ná

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku - ďalej CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má podľa svojho obsahu (čl. 11 ods. 1 a § 124 ods. 1 CSP) zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ podľa obsahu použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b), e) a g) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP), pričom po preskúmaní zákonnosti a vecnej správnosti rozhodnutia a jemu predchádzajúceho konania dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výrokoch vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 CSP).

10. Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej vydania v žalobe vymenovaných hnuťelných vecí, ktoré ohodnotil na celkovú sumu 3.381,01 Eur, ktoré mu mala žalovaná zadržiavať po predčasnom ukončení nájomného vzťahu na nebytové priestory žalovanej, ktoré žalobca ako nájomník užíval za účelom prevádzkovania pohostinstva. V priebehu konania žalovaná žalobcovi väčšinu predmetných vecí vydala, spornými zostalo podľa prvoinštančného súdu jedno záhradné sedenie a výčapné zariadenie, podľa obsahu spisu časť nekompletnej gola sady a predlžovací kábel a bubne 50m, pričom súd skonštatoval, že v spornom rozsahu žalobca neuniesol dôkazné bremeno, keďže z dokazovania jednoznačne vyplynulo, že v čase rozhodnutia súdu boli hnuťelné veci žalobcu v jeho dispozičnej sfére po tom, ako ich žalovaná dobrovoľne vydala. Existenciu iných hnuťelných vecí, ktoré by žalovaná žalobcovi zadržiavala, žalobca nepreukázal, súd preto žalobu zamietol.

11. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je v danom prípade viazaný rozsahom i odvolacími dôvodmi, bolo posúdiť, či sa súd dopustil vady konania namietanej žalobcom, keď ostatné pojednávanie uskutočnil v jeho neprítomnosti (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) a tým, že žalobca nedostal priestor na vyjadrenie a tiež skutkovej vady rozhodnutia, keď žalobca poukazuje na dôkazy o opaku rozsudku (§ 365 ods. 1 písm. e), g) CSP).

12. Z obsahu spisu vyplýva, že prvoinštančný súd sa nedopustil žiadneho nesprávneho procesného postupu, ktorým by znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Žalobca (aj žalovaná) sa zúčastnili pojednávania dňa 2.6.2021, v ktorom bol žalobca vypočutý a k veci sa vyjadril. V rámci výpovede uviedol, že vyšpecifikuje súdu, čo chýbalo v kufri s náradím, v čom nebola gola sada kompletná, bude sa snažiť preukázať, že tam mal aj predlžovací kábel na bubne. Zrejme za týmto účelom (i keď to prvoinštančný súd pri odročení pojednávania výslovne neuvádza) bolo predmetné pojednávanie odročené na 9.7.2021 o 12.30 hod. s tým, že účastníci brali termín pojednávania na vedomie a nežiadali písomné predvolanie. Podľa zápisnice o pojednávani na nasledujúce pojednávanie dňa 9.7.2021, sa žalobca nedostavil, ani svoju neúčasť neospravedlnil, súd teda uskutočnil pojednávanie v jeho neprítomnosti, pokračoval v dokazovaní a následne vo veci vyhlásil predmetný rozsudok.

13. Z vyššie popísaného priebehu procesu pred prvoinštančným súdom vyplýva, že žalobcovi bol daný priestor na vyjadrenie a bolo mu aj umožnené predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Na svoje

tvrdenia o sporných otázkach ale súdu žiadne dôkazy nepredložil ani nenavrhol vykonať, nenavrhol ani vypočutie žiadnych konkrétnych svedkov, na ktorých poukazuje v podanom odvolaní.

14. V zmysle čl. 8 základných princípov CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

15. Podľa § 132 ods. 1 CSP, v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

16. Podľa § 149 CSP, prostriedkami procesného útoku a prostriedkami procesnej obrany sú najmä skutkové tvrdenia, popretie skutkových tvrdení protistrany, návrhy na vykonanie dôkazov, námietky k návrhom protistrany na vykonanie dôkazov a hmotnoprávne námietky.

17. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

18. Podľa § 185 ods. 1 a 2 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná (ods. 1). Súd môže aj bez návrhu vykonať dôkaz, ktorý vyplýva z verejných registrov a zoznamov, ak tieto registre alebo zoznamy nasvedčujú, že skutkové tvrdenia strán sú v rozpore so skutočnosťou; iné dôkazy bez návrhu nevykoná, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 2).

19. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

20. V zmysle § 215 ods. 1 CSP súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu.

21. Citované ustanovenia zakotvujú dôkaznú povinnosť strán v sporovom konaní, ktorá má kontradiktórny charakter, teda povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na sporových stranách. Strana, ktorá neoznačí dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé dôsledky v podobe takého rozhodnutia súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i tú stranu, ktorá síce navrhla dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení strany. Zákon určuje dôkazné bremeno ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania, pokiaľ je určený výsledkom vykonaného dokazovania. Dôsledkom toho, že tvrdenie strany nie je preukázané v tom zmysle, že súd ho nepovažuje za pravdivé ani na základe navrhnutých dôkazov, ani na základe dôkazov, ktoré súd vykonával bez návrhu (§ 185 ods. 2 a 3 CSP), je pre účastníka nepriaznivé rozhodnutie.

22. Hodnotenie dôkazov v zmysle § 191 ods. 1 CSP je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a relevantnosti pre rozhodnutie. Pri hodnotení dôkazov súd v zásade nie je právny predpis obmedzovaný v tom, ako má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa teda zásada voľného hodnotenia dôkazov. Hodnotiacia úvaha súdu pritom ale nie je svojvoľná, súd musí vychádzať zo všetkého, čo vyšlo v konaní najavo. Tieto skutočnosti musí súd rešpektovať a musí správne určiť ich vzájomný vzťah. Prítom súd nie je viazaný žiadnym poradím významu a dôkaznej sily jednotlivých dôkazov.

23. V zmysle § 126 ods. 1 OZ vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

24. V prejednávanej veci mal žalobca bremeno tvrdenia, že jemu patriace v žalobe označené hnutelné veci nedôvodne zadržáva žalovaná. Z tohto bremena tvrdenia mal dôkaznú povinnosť preukázať, že sporné jemu patriace hnutelné veci zanechal v predmetnej nehnuteľnosti a žalovaná mu ich nevydala. Väčšina hnutelných vecí, ktoré žalobca podanou žalobou žiadal od žalovanej vydať, bola vydaná v priebehu konania, čo bolo preukázané protokolom o prevzatí vecí dňa 28.11.2020, ktorý je podpísaný nielen žalobcom a žalovanou, ale aj piatimi svedkami, a v tomto rozsahu bolo vydanie vecí aj nesporné. V rozpore s obsahom protokolu ale žalobca tvrdil, že mu nebolo vydané výčapné zariadenie, čo žalovaná

poprela. Keďže predmetný stranami a svedkami podpísaný protokol preukazuje, že predmetné výčapné zariadenie bolo vydané, na žalobcovi potom spočívalo dôkazné bremeno preukázať opak, že napriek písomnému protokolu, výčapné zariadenie mu vydané nebolo. Žalobca ale na preukázanie tohto svojho tvrdenia nepredložil a ani nenavrhol žiaden dôkaz. Je preto potrebné uzavrieť, že v tomto smere žalobca svoje dôkazné bremeno neuniesol. Pokiaľ išlo o jednu sadu záhradného sedenia (podľa protokolu vydané boli 3 sady, avšak žalobca tvrdí, že v nehnuteľnosti zanechal 4), ako aj nešpecifikovanú časť gola sady a predlžovací kábel na bubne 50 m, žalovaná to, že žalobca predmetné veci zanechal v dotknutej nehnuteľnosti ako aj, že by tieto veci mala vo svojej dispozícii, poprela. Na žalobcovi opäť spočívalo dôkazné bremeno preukázať, že tieto sporné veci zostali k dispozícii žalovanej v predmetnej nehnuteľnosti. Žalobca opäť žiaden dôkaz na toto svoje tvrdenie nepredložil a ani nenavrhol. Súd prvej inštancie potom správne skonštatoval, že žalobca ohľadne vymenovaných sporných vecí neuniesol dôkazné bremeno, preto v tomto rozsahu nebolo možné jeho žalobe vyhovieť. Keďže nesporná časť huteľných vecí bola preukázateľne žalovanou žalobcovi v priebehu konania vydaná, pričom žalobca žalobu čiastočne nespäťvzal (§ 144 CSP), bolo dôvodným vindikačnú žalobu aj v tejto časti zamietnuť.

25. Iba na okraj odvolací súd dodáva, že pokiaľ žalobca v podanom odvolaní poukazuje na bližšie neoznačených svedkov, ktorí majú potvrdiť jeho tvrdenia, v danom prípade neboli splnené predpoklady v zmysle § 366 CSP na použitie novôt v odvolacom konaní, keďže predmetné dôkazy, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, sa netýkali procesných podmienok, netýkali sa vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, nemalo byť nimi preukázané, že by v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a ani žalobca ako odvolateľ nepreukázal (a ani netvrdil) že bez svojej viny tieto dôkazy nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Uvedené nové dôkazy, odvolateľom navyiac ani nešpecifikované, preto nemohli byť účinne uplatnené v odvolacom konaní.

26. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vo výrokoch vecne správny, včítane závislého a odvolacími dôvodmi osobitne nenapadnutého výroku II. o náhrade trov prvoinštančného konania, s použitím § 387 CSP potvrdil.

27. V zmysle § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie. Podľa ods. 2 ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

28. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. V zmysle § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, podľa ods. 2 o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

30. V odvolacom konaní fakticky plne úspešnej žalovanej vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Z obsahu spisu ale vyplýva, že v danom prípade bola žalovaná v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnila, ani nevyčíslila a podľa obsahu spisu jej ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

32. Občianskoprávne kolégium NS SR v uznesení č. 15 z 9.10.2018 prijalo právnu vetu podľa ktorej, ak podľa obsahu spisu strane v konaní žiadne trovy nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej náhrada trov konania nepriznáva (uznesenie NS SR z 28.02.2018 sp. zn. 7 Cdo 14/2018, publikované v Zbierke stanovísk NS SR a súdov SR pod R 72/18).

33. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd potom hoci úspešnej žalovanej náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi nepriznal.

34. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).